

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 24. SZÁM, 2008. JÚL. 13.

Kedves Testvéreim!

Nincs még egy olyan történet a Bibliában, amit annyiszor leírtak volna, mint a kenyerek csodájának történetét. Mind a négy evangélistánál szerepel, sőt Máté és Márk kétféle változatban is elmondja, tehát összesen hatszor szerepel ez a történet az evangéliumokban. Nyilván

Képzelnék el egy ötezres tömeget. Talán koncerteken, rendezvényeken lehet ilyen nagy tömeggel találkozni. Rengeteg ember. És most képzelnék el, hogy ennyi ember lakott jól öt kenyérből és két halból! Ha belegondolunk ezekbe a mennyiségekbe, ennyi étel az istentiszteletre összegyűlt gyülekezetünknek

Elhajóz-

tak tehát egy lakatlan helyre magukban. De sokan meglátták és felismerték őt, amikor elindultak, ezért minden városból összefutottak oda, és megelőzték őket. Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és kezdte őket sok mindenre tanítani. De amikor az idő már későre járt, odamentek hozzá a tanítványai, és ezt mondták neki: „Lakatlan hely ez, és az idő már későre jár. Bocsásd el őket, hogy a környező településekre és falvakba menve ennielót vegyenek maguknak. Ő azonban így válaszolt nekik: „Ti adjatok nekik enni!” Mire ők ezt mondták neki: „Talán mi menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik?” Jézus azonban megkérdezte tőlük: „Hány kenyereitek van? Menjetelek, nézzétek meg!” Amikor megnézték, így szóltak: „Öt kenyérünk van, meg két halunk.” Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültesse le mindenkit egy-egy csoportba a zöld fűre. Le is ültek százas és ötvenes csoportokban. Ekkor Jézus vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyeret, majd átadta a tanítványoknak, hogy tegyék eléjük; és a két halat is elosztotta mindnyájuknak. Miután mind ettek, és jól is laktak, összeszedték a kenyérdarabokat tizenkét tele kosárral; és azt is, ami a halakból maradt. Akik pedig ettek a kenyerekből, ötezen voltak, csak férfiak.

Mk 6,32-44

azért van ez így, mert a Krisztusba vetett hit szempontjából ez egy nagyon fontos eseménynek számít. Valami fontos derül ki itt Jézusról. És valószínűleg azért is mondták el ezt a történetet az evangélisták annyiszor, hogy erősödjön általa a hallgatók hite.

sem lenne elég. Pedig hol vagyunk mi az ötezres tömegetől!

Hogyha emberi mértékkel gondolkodunk, akkor semmiképpen nem reális az, hogy valaki jól lakasson ekkora tömeget ilyen kevés ételből. Ha tudósok lennének birtokában ilyen tudásnak, ak-

kor nem éhezne a földön annyi ember és nem szólnának a nagy nemzetközi konferenciák közelgő élelmiszerválságról. Olyan teljesítményre, hogy ennyi mennyiségű étellel jól lakasson egy ekora tömeget, ember nem képes. És amit az ember nem tud megcsinálni, arra egyszerűen azt mondja, hogy lehetetlen.

Ez a kenyérszaporítási csoda azonban csak akkor hihetetlen és lehetetlen, ha elválasztjuk Jézustól. Ugyanannyira lehetetlen az ember számára, mint az, hogy valaki feltámadjon a halottak közül. Ilyen még eddig nem volt. Éppen az az evangélium ebben a mai Igében, hogy Jézus olyan új tények és lehetőségek elé állít minket, amire ember nem képes.

Isten országában egészen más törvények és szabályok érvényesülnek, és egészen más erők hatnak, mint amit mi, emberek el tudunk képzelni, és meg tudunk valósítani. Ott fel tudnak borulni a fizika törvényei és az eszünk már kevés ahhoz, hogy értsünk. Éppen ezért az Ige első kérdése ma hozzánk az, hogy tudunk-e úgy hinni Jézusban, mint aki fölötte áll a mi lehetőségeinek, mint Akinek a hatalma más, mint az emberi hatalom?! A kérdés után pedig következik az ígélet: Hogyha merünk hinni ebben, akkor mi is megérezzük annak az erejét, hogy ami embereknél lehetetlen, az Istennél lehetséges (Mt 19,26).

Gyakori veszély az, hogy az ember hite egyoldalúvá válik, mégpedig kétféle értelemben: vagy egyoldalúan a test felé, vagy egyoldalúan a lélek felé tolódik el a hangsúly. Az egyik egyoldalúság az, hogy Jézusban csak a testi szükségletek kielégítőjét látja a Benne hívő ember:

a csodadoktort, Aki meggyógyíthat a betegségből, a segítő erőt, Aki megoldhatja a problémáimat, de nem látja Benne az ember a Megváltót, Aki az Ő vére által megtisztított a bűntől, Aki az Ő Lelke által újjászül és megszentel... De van egy másik egyoldalúság is: az, hogy annyira csak a lelki élet Megváltóját látja benne valaki, hogy a testről és annak szükségleteiről egészen el is feledkeznek. Mintha azok nem is tartoznának Jézus hatáskörébe. Az üdvösség dolgait, azt igen, azt csak hozza rendbe Jézus, az Rá tartozik, az az Ő dolga, de a földi élet ügyei-dolgai nem, azok az én dolgom! A lelki problémák megoldása persze hogy az Ő hatáskörébe tartozik, de a kenyérkeresetem, a pénztárcám, az állásom, a világi elfoglaltságaim sokféle gondja-baja: ez nem tartozik Jézusra. Ezek világi dolgok, gondok! Hogyan keveredhetne bele Jézus?

A tanítványok is úgy gondolták, hogy miután Jézus tanított, az emberek lelkével már törődött, ezek után el kell bocsátania a tömeget, hogy azok gondoskodhassanak magukról. Mivel azonban az ember test és lélek, a kettő együtt, Jézus számára mindkettő egyformán fontos, és Ő mindkettőnek Ura. Az emberek már megkapták a lelki táplálékot, de itt nem fejeződött be Jézus felelőssége. Nagyon is érdeklő Őt, hogy az embertömeget mit fog enni.

Először azonban egy nagyon meglepő dolgot mond a tanítványainak: ti adjatok nekik enni. És kezdődik a számolgotás és csodálkozás. Mi, a Te tanítványaid, tizenkét ember vendégeljen meg ötezet? Kétszáz dénár árú kenyér kellene

ezeknek. De hát pénzünk nincs, és még ha azt is, amink van, azt az öt kenyeret és két halat odaadjuk, mi az ennyi embernek!

Olyan gondban voltak a tanítványok, amilyenben mi is vagyunk. A mindennapi étkezés megoldása, a kenyérszerzés gondja végigkíséri az egész életünket. Lefoglalja az erőnket, igényli a gondolatainkat, az odafigyelésünket és időnként – főleg a hónap vége felé – a kreativitásunkat is. A tanítványoknak is az első, ami eszükbe jutott, az a józan számítás, hogy kétszáz dénárra lenne szükségük és rögtön utána, hogy nem-hogy pénzük nincs, de az ételkészletük is ugyancsak korlátolt. Ennyire tud jutni az ember egyedül. Kiszámolja, hogy mennyire lenne szüksége, és utána kitarja a kezét, hogy „nincs”.

Jézus hozza el a megoldást ebben a helyzetben. Mintha azt mondaná a tanítványainak, hogy csináljátok a költségetést, becsületesen, okosan, de ne feledkeztek el Istenről, aki minden jó adomány és tökéletes ajándék ajándékozója (Jak 1,17) Az Ő áldása nélkül a sok sem elég soha, áldásával viszont a kevés is elég mindig.

Két titka van ennek a csodának. Az egyik az, hogy ami van, bele kell tenni Jézus kezébe. Mert csak az Ő kezében szaporodik meg csodálatos módon a kevés. Melyikünk ne tudná, hogy mit jelent a kevés vagy a nincs. Próbáljuk meg mi is beletenni Jézus kezébe azt a kevesünket, amik van: a ritka, féltett kincseinket, vagy akár a szomorú nincseinket is. Merjük rábízni a mi életünkben is az osztást, mert amit Jézus oszt,

az megsokszorozódik a kezében.

A másik titok a hálaadás a kevésért is. Amikor Jézus a kezébe vette a két halacsát és az öt kenyeret, nem kezdett el panaszkodni, hogy ez nem elég, adjatok többet, hanem föltekintett az égre és hálaát adott. Tehát mi is, azért a kevésért, amink van, adjunk hálaát. Mert a kevés is Isten ajándéka és mint minden ajándék, nem természetes dolog. Aki nem tud hálaát adni a kevésért, annak a sok sem lesz soha elég. Aki nem tud szűkölködni, nem tud bővölködni sem (Fil 4,12).

Jézus példát mutat nekünk ebben is. Először megköszönte a kenyeret és úgy törte meg... És íme, a kevésből lett a sok, az elég. Futotta bőséggel. Az a kenyér, amelyért hálaát adunk, jobban táplál és több embernek elég, mert ott van rajta Isten áldása.

Ma is számíthat az Ő segítő hatalmára mindenki, aki igazán Hozzá tartozik. Ha először Isten országát és az Ő igazságát keressük, a többi dolog, amely az élet szükséges részét képezi, mind szintén megadatik nekünk. Ha hálaadással Jézus elé visszük a kevesünket, vagy azt, ami nincs, de nagy szükség lenne rá, csodákat fogunk látni az Ő ereje által. Jézus ma is gondoskodik az Övéiről. Minden egyes emberről és minden egyes gyülekezetéről. Ezzel a biztatással indít útra bennünket ebben a kezdődő új hétben. *„Hagyd az Úrra utadat, bizzál benne, mert ő munkálkodik.”* (Zsolt 37,5)

Ámen

(Elhangzott 2008. júl. 6-án)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Bibliaóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten, a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– A gyülekezet segédlelkészének lakásproblémája a nyári hónapokra megoldódott. Mivel azonban Bodnár Noéminek szeptemberben véglegesen ki kell költöznie a teológia kollégiumából, albérletre lesz szüksége. Kérünk minden kedves gyülekezeti tagot, hogy ha tehetik, érdeklődjenek barátaik, ismerőseik körében üresedő albérlet felől.

– **Az elmúlt héten** lépések történtek a Vítkova utcai huszita gyülekezet által felajánlott templom és gyülekezeti terem bérlését illetően. Mivel a meghatározott bérleti díj meghaladja gyülekezetünk anyagi lehetőségeit, **a presbitérium megfogalmazott egy levelet**, melyben arra kéri a huszita gyülekezet vezetőse-

gét, mérlegelje egy alacsonyabb, gyülekezetünk lehetőségeinek jobban megfelelő bérleti díj megállapítását.

– Július utolsó hétvégéjén (25-27.) az **IFI sátoros kirándulást** szervez egy Prága környéki kempingbe, melyre minden kedves érdeklődőt szeretettel vár! Érdeklődni a ifi@refnet.cz címen lehet.

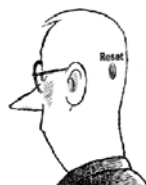
– A **Tahi Egyházzenei Hétre** (augusztus 18-24.) gyülekezetünkben tizenhárman jelentkeztek, javarészt kórustagok. Aki szeretne részt venni ezen a rendezvényen, kérjük jelezze szándékát a gyülekezet segédlelkészénél.

– **Élesztő** címen kerül sor a felvidéki Kovácspatakon (Kováčov, Párkánytól 12 km-re), a FIRESZ által szervezett **országos keresztyén ifjúsági találkozóra, augusztus 20-24. között.** Jelentkezési határidő július 20. További információ: www.firesz.sk

HUMORSAROK

A lelkész fia megszerzi a jogosítványt. Odamegy az apjához elkérni az autót:

- Ajánlok egy üzletet – mondja az apja.
- Ha levágatod a hajad, viheted a kocsit.
- De annak idején Sámsonnak, Mózesnek és Jézusnak is hosszú haja volt – próbálkozik a fiú.
- Igen, de ők mindenhová gyalog mentek.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz